

Arrest

**nr. 343 754 van 27 maart 2026
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Veerledorp 23
2431 VEERLE**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. GREENLAND. De verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker), die verklaart over de Surinaamse nationaliteit te beschikken, komt volgens zijn verklaringen in augustus 2023 België binnen.

1.2. Op 14 augustus 2023 diende verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, in functie van zijn vader, van Nederlandse nationaliteit.

1.3. Op 14 februari 2024 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.4. Op 15 maart 2024 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Op 11 augustus 2025 nam de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Turnhout een beslissing tot weigering van de postnatale erkenning door verzoeker van het kind J. S. E. J..

1.6. Op 12 augustus 2025 nam de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dezelfde dag werd aan verzoeker een inreisverbod voor de duur van drie jaar opgelegd. Bij arrest met nummer 337 053 van 3 december 2025 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het beroep dat verzoeker tegen deze beslissingen had ingesteld.

1.7. Op 30 oktober september 2025 was verzoekers repatriëring naar Suriname voorzien, maar deze werd geannuleerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) omdat verzoeker niet fit to fly werd bevonden.

1.8. Op 30 november 2025 werd een tweede repatriëringvlucht voorzien. Deze werd geannuleerd omdat verzoeker zich verzette tegen zijn vertrek.

1.9. Op 12 februari 2026 werd een derde repatriëringvlucht voorzien. Deze werd geannuleerd daar verzoeker op 10 februari 2026, vanuit het gesloten centrum van Merksplas, een verzoek om internationale bescherming indiende

1.10. Op 10 februari 2026 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.11. Op 6 maart 2026 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.12. Op 11 maart 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die op 11 maart 2026 per drager ter kennis wordt gebracht van verzoeker, betreft de bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Paramaribo en bezit u de Surinaamse nationaliteit. In 2015 begon u vleesworst verkopen. Andere verkopers waren hier niet mee gediend omdat u alles aan de juiste prijs verkocht. U werd bedreigd en belaagd.

In 2020 liet u een tatoeage op uw arm zetten. Deze tatoeage is een toespeling op de politieke partij van voormalig president Desi Bouterse. Deze partij, de Nationale Democratische Partij (NDP), is heden opnieuw aan de macht. Uw affiliatie met deze partij viel niet in goede aarde bij andere mensen. Omdat uw problemen aansleepten en de politie in Suriname u niet wilde helpen, nam u contact op met uw vader, die in België woont. Hij regelde uw vertrek uit Suriname.

Op 24 juli 2023 verliet u het land. Een dag later kwam u in Nederland aan. In augustus 2023 reisde u door naar België. U trok in bij uw vader in Niel (België). Op 14 augustus 2023 diende u een aanvraag tot gezinshereniging met hem in. Op 18 december 2023 werd dit verzoek geweigerd. Op 15 maart 2024 werd u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. U ging hier niet op in.

U begon een relatie met Sheryann Jubitana, een Nederlandse vrouw die in Arendonk (België) verbleef. Er waren strubbelingen in jullie relatie en u verloor geregeld de controle over uzelf. De politie moest verschillende keren tussenkomen wegens problemen van huiselijk geweld, diefstal en exhibitionisme. U werd een tijdlang geconfronteerd. U kreeg in België ook problemen met voor u onbekende mannen, die aangestuurd werden door uw nicht in Amsterdam, die jaloers op u is.

Op 28 maart 2025 kregen u en Sheryann een dochter. Op 7 mei 2025 diende u bij de gemeente Turnhout een aanvraag tot erkenning van dit minderjarig kind in. Deze aanvraag werd op 12 augustus 2025 geweigerd. Diezelfde dag werd u vastgehouden met het oog op verwijdering van het grondgebied en overgebracht naar het gesloten centrum in Merksplas. Op 30 oktober 2025 en op 30 november 2025 werd een poging tot repatriëring geannuleerd. Op 12 februari 2026 stond er een nieuwe repatriëring op het programma. Op 10 februari 2026 diende u evenwel een verzoek om internationale bescherming in. Bij een eventuele terugkeer naar Suriname vreest u problemen te krijgen omwille van uw worstbak en omwille van uw tatoeage.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielerlaas legde u volgende documenten neer: uw paspoort; uw geboorteakte, uw MOBIB-kaart; enkele foto's van uw tatoeage; een foto van uw dochter; een video waarin te zien is dat u belaagd wordt door twee mannen die door uw nicht gestuurd werden; een screenshot van een

bericht op een facebookpagina waarin deze video gepost werd; een foto van Desi Bouterse met zijn kleinzoon; een krantenartikel uit 2008 over de Surinaamse politicus Santokhi; en een mail van uw advocaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U heeft geen vrees vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk gemaakt.

Ten eerste ondermijnt uw houding op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in Suriname en uw vrees om naar Suriname terug te keren.

- U verliet Suriname op 25 juli 2023 en kwam op 26 juli 2023 aan in Nederland. Enkele weken later kwam u naar België. Nadat uw aanvraag tot gezinshereniging in België was geweigerd verbleef u illegaal in het land. U ging niet in op het bevel om het grondgebied te verlaten, dat u werd opgesteld in maart 2024.*

- Op 7 mei 2025, toen u al een jaar en enkele maanden illegaal in België verbleef, diende u een aanvraag tot de erkenning van een minderjarig kind in. Op 12 augustus 2025 werd deze aanvraag geweigerd. U werd die dag aangehouden door de politie en overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas. U diende hier niet meteen een verzoek om internationale bescherming in. U deed dit evenmin toen er op 30 oktober 2025 en 30 november 2025 repatriëringsvluchten, die uiteindelijk om verschillende redenen niet door konden gaan, waren voorzien.*

- Pas op 10 februari 2026, i.e. een half jaar na uw opsluiting en twee dagen voordat u effectief gerepatrieerd zou worden naar Suriname, verzocht u om internationale bescherming. Uw rechtvaardigingen, dat u hiervan niet op de hoogte was en dat u nooit had gedacht dat u in een dergelijke situatie, waarmee u verwees naar uw opsluiting in het gesloten centrum, zou terechtkomen (CGVS, p. 10 en 11), houden geen steek. Indien u werkelijk vreest opnieuw problemen te krijgen in Suriname kan er verwacht worden dat u eerder deze vrees kenbaar had gemaakt aan de Belgische asielinstanties.*

- U bent de voorbije jaren meermaals in aanraking gekomen met de Belgische autoriteiten, maar nooit maakte u uw vrees kenbaar noch nam u deze gelegenheden te baat om te spreken over de problemen die u in Suriname gekend zou hebben. Gevraagd waarom u in België was, kwam u meermaals niet verder dan te stellen dat u hier wilde werken en dat u hier bij uw familie wilde zijn. Uit het mailverkeer tussen de verschillende diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u in oktober 2025 verklaard had dat u zo snel mogelijk wenste terug te keren naar Suriname (zie map 'Landeninformatie').*

Ten tweede overtuigen de verklaringen over uw problemen in Suriname niet.

- U begon in 2015 met vleesworst te verkopen. U had vanaf het begin problemen met anderen omwille van uw werk. Dat u gedurende acht jaar lang – u verliet het land in 2023 – dit werk niet op een andere plaats ging doen of geen ander werk zocht (CGVS, p. 8), houdt geen steek. Dat er geen werk is in Suriname is een uitleg die niet overtuigt. Uit uw verklaringen op de DVZ blijkt namelijk dat twee van uw broers en twee van uw zussen wél werk hebben (Verklaring DVZ, vraag 18).*

- Er kan ook maar moeilijk ingezien worden dat u, die vanaf het begin van uw werk als vleesworstverkoper problemen kende en met de dood werd bedreigd, reclame voor uw zaak op uw auto aanbracht (CGVS, p. 9).*

- U kon uw problemen overigens niet aantonen met documenten, foto's of video's (CGVS, p. 10).*

- *U had geen enkele kennis over uw belagers. Zo wist u niet wie u problemen bezorgde omwille van uw werkals vleesworstverkoper. U kon enkel stellen dat het creolen waren (CGVS, p. 7). Ook enige kennis over wie u problemen bezorgde omwille van uw tatoeage is totaal afwezig. U kon geen enkele naam geven en kwam niet verder dan te stellen dat het aanhangers waren van de politieke partijen VHP en ABOP. Gevraagd naar welke personen van deze partijen u belaagden, gaf u aan dat het om Hindoestanen en Boslandcreolen moest gaan, maar namen kon u niet geven (CGVS, p. 9). Uw kennis over deze politieke partijen is overigens ook lacunair. Zo wist u niet eens waar de afkortingen ABOP en VHP voor staan (CGVS, p. 9). Een dergelijk gebrekkige kennis is niet aannemelijk.*

- *U informeerde zich na uw vertrek uit Suriname ook niet meer naar uw belagers (CGVS, p. 12). Nochtans kanvan een verzoeker verwacht worden dat hij zich spontaan en zo volledig mogelijk informeert over zijn belagers én over de evolutie van zijn problemen, quod non in casu.*

Ten derde kan er uit uw problemen met uw nicht in Amsterdam geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

- *U kent de identiteit niet van de personen die door uw nicht uit jaloezie op u afgestuurd hebben en u belaagd hebben (CGVS, p. 5 en 6).*

- *Aan de video van een incident dat plaatsgevonden zou hebben op 24 november 2024 kan weinig waarde gehecht worden. Dergelijk beeldmateriaal kan immers eenvoudig in scene gezet worden. Uit niets blijkt overigens wie de personen zijn die u belaagden of waar, wanneer en in welke omstandigheden deze beelden gemaakt werden.*

- *U diende in België geen klacht in tegen uw nicht of uw belagers. Uw stelling dat u niet serieus genomen werd kan niet overtuigen. Indien u werkelijk aangifte gedaan zou hebben, zou u dit met documenten moeten kunnen onderbouwen, hetgeen niet het geval is (CGVS, p. 6 en 7).*

- *Uit het politieverslag d.d. 24 november 2024 blijkt overigens dat u die dag geen klacht wilde indienen en dat u geen slachtoffer was van een misdrijf.*

Tot slot blijkt uit niets dat u zich, in het geval u bij een terugkeer naar Suriname problemen zou krijgen omwille van uw tatoeage, omwille van uw worstbak of omwille van de aantijgingen van uw nicht, niet zou kunnen beroepen op de hulp en/of bescherming van de Surinaamse autoriteiten.

- *Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Surinaamse politie haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenen- en/ of familieruzies, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.*

- *U verklaarde dat u steeds naar de politie ging als er zich een probleem voordeed, doch u kan dit niet aantonen met documenten. Het loutere gegeven dat u uw vraag om hulp en/of bescherming niet kan aantonen met documenten, daar waar u gedurende acht jaar lang van elk probleem aangifte gedaan zou hebben, houdt geen steek en doet op ernstige wijze afbreuk aan uw stelling beroep te hebben gedaan op de Surinaamse autoriteiten (CGVS, p. 9 en 10).*

- *U klaagde het slechte functioneren van de politie niet aan. U zette geen andere stappen om uw problemen aan te kaarten en kaartte de corruptie binnen de politie nergens aan (CGVS, p. 9 en 10). Uit de informatie blijkt nochtans dat in het geval de Surinaamse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen, zoals ontslag.*

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen.

- *Uw paspoort, uw geboorteakte en uw buskaart tonen uw identiteit en uw nationaliteit aan. Deze staan nietter discussie.*

- *De foto's van uw tatoeage tonen louter het bestaan ervan aan. Dit wordt niet betwist.*

- *De foto van uw dochter is niet dienstig voor uw verzoek. Dat dit meisje in 2025 werd geboren, wordt op zich niet meteen betwist.*
- *De foto van Desi Bouterse en zijn kleinzoon toont niets aan. Het artikel uit 2008 over Santokhi is voorts niet relevant. Hierboven werd vastgesteld dat u niet wist met wie u problemen had. Uit niets blijkt dan ook dat dit achttien jaar oude artikel enige relevantie heeft voor de beoordeling van uw verzoek.*
- *De screenshot van een facebookpagina toont enkel aan dat de video waarin u belaagd werd online gedeeld werd. Indien het hierdoor tot problemen zou komen in Suriname, blijkt uit niets dat u zich niet kan richten tot uw autoriteiten om hulp en/of bescherming in te roepen.*
- *De mail van uw advocaat is niet relevant voor de beoordeling van uw verzoek.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM). Hij verwijst hierbij naar de door hem aangehaalde problemen en de onmogelijkheid om bescherming te verkrijgen van de Surinaamse autoriteiten omwille van corruptie.

3.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker houdt vol dat hij bij zijn terugkeer naar Suriname problemen zal kennen omwille van zijn tatoeage en omwille van de personen die jaloers op hem waren omdat hij een worstenzaak uitbaatte. Hij vervolgt dat er verkeerdelijk genoteerd werd dat zijn broers en zussen werk zouden hebben in Suriname, dat hij wel degelijk geen andere keuze had dan zijn werk verder te zetten, en dat het nodig was om reclame te maken voor zijn zaak.

Met betrekking tot het gebrek aan stavingsstukken wijst verzoeker erop dat dit een bijzonder probleem vormt voor personen die in gesloten centra verblijven. Verzoeker geeft te kennen dat hij met veel moeite bepaalde stukken via e-mail heeft kunnen bekomen.

Verzoeker voert aan dat er geen rekening werd gehouden met het gegevens dat hij een laag IQ heeft en psychische problemen kent.

Verder gaat hij in op de bevindingen in de bestreden beslissing dat zijn problemen met zijn niet geen nood aan internationale bescherming rechtvaardigen, dat hij beroep kan doen op de hulp en/of bescherming van de Surinaamse autoriteiten, en dat hij zijn beschermingsverzoek laattijdig heeft ingediend.

3.3. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het verzoekschrift.

4. Aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarbij zij volgende documenten voegt:

- Een attest van melding bij politie van de zone Kempen N-O, d.d. 31 juli 2025;
- Een ontslagbrief van UPC Duffel d.d. 2 januari 2025.

5. Beoordeling

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Daar waar verzoeker tracht te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn laag IQ en psychische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn asielrelaas op een gedegen wijze uiteen te zetten, dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonbaar of aannemelijk maakt dat zijn verstandelijke vermogens zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, de verschillende onderhouden in dit kader te volbrengen en daarbij gedegen verklaringen af te leggen. Hij werpt dit immers op zonder enig ondersteunend (medisch) document toe te voegen. Waar verzoeker een ontslagbrief van het UPC Duffel d.d. 2 januari 2025 neerlegt en stelt dat hieruit blijkt dat hij psychische problemen kent, kan de Raad slechts vaststellen dat uit dit stuk weliswaar blijkt dat verzoeker eind 2024 gedurende iets meer dan een maand gecolloqueerd werd, doch dat dit document dateert van meer dan een jaar vóór het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en hieruit geenszins kan worden afgeleid dat hij ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 6 maart 2026 niet in staat zou zijn geweest om coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Verzoeker brengt geen recentere medische of psychologische attesten bij waaruit kan blijken dat hij op het ogenblik van de behandeling van zijn verzoek nog steeds met dergelijke problemen kampte. Verder blijkt uit de stukken in het administratief dossier, waaronder verzoekers verklaringen bij de DVZ, de vragenlijst van het CGVS en de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud bij het CGVS, genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn verlopen en kunnen hieruit geen ernstige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

5.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Verzoeker verklaart Suriname te hebben verlaten en er niet naar te kunnen terugkeren omwille van bedreigingen die hij stelt te hebben ontvangen naar aanleiding van zijn werkzaamheden als worstenverkoper. Hij voert aan dat hij problemen kreeg met onbekende personen die hem zouden hebben lastiggevallen en bedreigd. Daarnaast verwijst verzoeker naar een tatoeage op zijn arm die verband zou houden met de thans in Suriname aan de macht zijnde Nationale Democratische Partij (NDP). Hij stelt dat hij omwille van zijn tattoo problemen ondervond met onbekenden die aanhangers waren van de politieke partijen VHP en ABOP. Verder maakt verzoeker melding van een incident in België, waarbij hij door onbekenden, die aangestuurd worden door zijn jaloerse nicht in Amsterdam, zou zijn benaderd en bedreigd.

5.3.2. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker zijn vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk maakt.

De verwerende partij stelt terdege vast dat (i) verzoekers houding de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees ernstig ondermijnt, nu hij Suriname reeds op 25 juli 2023 verliet, vervolgens via Nederland naar België reisde, hier geruime tijd illegaal verbleef, doch pas op 10 februari 2026 een verzoek om internationale bescherming indiende en zelfs aangaf zo snel mogelijk naar Suriname te willen terugkeren, hetgeen onverenigbaar is met een dringende nood aan bescherming; (ii) zijn verklaringen over de problemen in Suriname niet overtuigen, aangezien hij geen afdoende uitleg geeft waarom hij ondanks beweerde bedreigingen omwille van zijn werk als vleesverkoper acht jaar lang hetzelfde werk op dezelfde plaats bleef verderzetten; (iii) verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt van de door hem aangehaalde problemen; (iv) zijn kennis over zijn belagers bijzonder beperkt is, nu hij niet weet wie hem bedreigde en belaagde omwille van zijn werk als worstenverkoper; (v) verzoeker evenmin enige kennis heeft over de personen die hem viseerden omwille van zijn tatoeage, hij geen namen kon geven, hij slechts vage en algemene verklaringen aflegt, en ook zijn kennis over hun beweerde politieke affiliatie met de partijen ABOP en VHP gebrekkig is; (vi) verzoeker zich na zijn vertrek uit Suriname niet heeft geïnformeerd over de verdere evolutie van zijn problemen, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van zijn voorgehouden vrees; (vii) de door hem aangehaalde problemen in België met onbekende personen die zouden werken in opdracht van zijn nicht die in Amsterdam verblijft geen nood aan internationale bescherming aantonen, te meer daar hij de identiteit van deze personen niet kent, het voorgelegde videomateriaal weinig bewijswaarde heeft en uit het politieverslag van 24 november 2024 blijkt dat verzoeker geen klacht wilde indienen en dat hij geen slachtoffer was van een misdrijf; (viii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Surinaamse autoriteiten, nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat deze in het algemeen bescherming bieden, hij zijn bewering dat hij acht jaar lang van elk incident aangifte heeft gedaan niet kan staven, en hij geen ernstige pogingen heeft ondernomen om het beweerde slecht functioneren en de corruptie van de politie aan te kaarten; en (ix) de door verzoeker neergelegde documenten niet van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen, aangezien zij louter zijn identiteit aantonen of geen verband houden met de kern van zijn asielaanvraag.

5.3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals blijkt uit wat volgt, geheel in gebreke blijft.

Immers, de ernst en geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag worden wel degelijk ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker pas op 10 februari 2026 een beschermingsverzoek indiende terwijl hij reeds sinds augustus 2023 in België verblijft. De argumentatie dat hij over een verblijfsvergunning beschikte en altijd van oordeel was dat hij in België zou mogen verblijven omwille van zijn relatie met zijn partner en kind, kan niet als verschoning worden aanvaard om geen beschermingsverzoek in te dienen met het oog op het zich verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die verzoeker noopte zijn land van herkomst te verlaten. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de internationale bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Het loutere feit dat verzoeker zijn verblijfsrechtelijke situatie trachtte te remediëren door het indienen van een aanvraag tot gezinshereniging in functie van zijn vader, die over de Nederlandse nationaliteit beschikt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker gedurende ruim twee en een half jaar na zijn vertrek uit zijn land van herkomst talmdre alvorens om internationale bescherming te verzoeken. Het niet eerder indienen van een verzoek om internationale bescherming stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Dit klemt des te meer nu verzoeker blijkens de stukken reeds sinds 15 maart 2024 illegaal op het Belgisch grondgebied verblijft, en sindsdien verschillende keren in aanraking is gekomen met de Belgische autoriteiten zodat kon worden verwacht dat hij gedurende één van deze contactmomenten zijn nood aan internationale bescherming kenbaar zou maken, *quod non in*

casu. De vaststelling dat verzoeker na een jarenlang onwettig verblijf in België pas om internationale bescherming verzoekt, enkele dagen voor een derde repatriërvlucht naar Suriname werd voorzien, vormt een bijkomende contra-indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Daar waar verzoeker volhoudt dat *“hij problemen zou hebben bij zijn terugkeer omwille van de problemen met betrekking tot zijn tatoeage en de politieke veronderstellingen die men had als gevolg ervan”*, alsook *“bevestigt dat hij problemen heeft met de personen die jaloers op hem waren omwille van zijn vleesworst zaak”* beperkt hij zich in wezen tot het louter volharden in en het herhalen van zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

In de bestreden beslissing wordt er voorts terecht op gewezen dat verzoekers kennis over de personen die hem gedurende acht jaar zouden hebben bedreigd en belaagd omwille van zijn werk als worstenverkoper uitermate beperkt is, evenals zijn kennis over de personen die hem zouden viseren omwille van zijn tatoeage. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij over een laag IQ zou beschikken en psychische problemen zou hebben, en dat hiermee onvoldoende rekening zou zijn gehouden bij de beoordeling van zijn kennis omtrent zijn belagers en hun politieke affiliatie, herhaalt en benadrukt de Raad dat verzoeker deze beweringen op geen enkele wijze staaft met medische of psychologische attesten. Uit het administratief dossier blijkt bovendien niet dat verzoekers cognitief functioneren dermate beperkt zou zijn dat hij niet in staat is om coherente en voldoende gedetailleerde verklaringen af te leggen. Het louter poneren dat verzoeker een laag IQ heeft en psychische problemen kent, zonder enige objectieve onderbouwing, betreft dan ook een post factum vergoelijking die niet van aard is om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen met betrekking tot verzoekers gebrekkige kennis aangaande de personen die hem in Suriname zouden belagen in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker betoogt dat hij met veel moeite bepaalde stukken via e-mail heeft trachten te bekomen, doch preciseert niet welke concrete stukken hij zou hebben opgevraagd, bij wie, noch welke inspanningen hij effectief heeft geleverd om deze te bekomen. Waar hij wijst op de praktische moeilijkheden die verbonden zijn aan een verblijf in een gesloten centrum, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij daadwerkelijke en ernstige inspanningen heeft geleverd om bewijsstukken te vergaren. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker reeds sinds augustus 2023 in België verblijft en aldus over een aanzienlijke tijdspanne beschikte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en de nodige stukken ter onderbouwing van zijn asielaanvraag te verzamelen, licht verzoeker niet toe waarom hij zich niet kan laten bijstaan door zijn vader die in België woonachtig is (Verklaring DVZ d.d. 16 februari 2026). Bovendien blijkt dat verzoeker bezoek ontvangt van zijn partner, tevens de moeder van zijn dochter (NPO, p. 9), hetgeen ter terechtzitting werd bevestigd. Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker over mogelijkheden beschikt(e) om via derden documenten te laten bekomen.

Verzoekers betoog dat hij geen andere keuze had dan zijn werkzaamheden verder te zetten omwille van zijn inkomsten, kan evenmin worden gevolgd. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker verklaarde dat hij zijn handelswaren verkocht op één specifieke plaats in Paramaribo, en dat hij geen andere locatie heeft overwogen omdat het om een toeristisch gebied ging waar veel klanten kwamen (NPO, p. 8 en p. 11). Aldus blijkt dat verzoeker er bewust voor koos zijn activiteiten verder te zetten op de enige plaats in Paramaribo waar hij beweerdelijk problemen ondervond, en dit louter om economische redenen. Dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om zijn handelsactiviteiten elders uit te oefenen, terwijl niet blijkt dat dit onmogelijk was, en dit ondanks het feit dat hij verklaarde acht jaar problemen te hebben ondervonden op deze locatie, valt moeilijk te rijmen met de door hem voorgehouden ernst van de bedreigingen.

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoeker geen bevredigende verklaring kan geven voor de vaststelling dat hij ondanks zijn beweerde problemen niet getracht heeft ander werk te zoeken. Zijn algemene bewering dat er geen werk is in Suriname vindt immers geen steun in zijn eigen verklaringen, waaruit blijkt dat meerdere van zijn familieleden wel degelijk tewerkgesteld zijn. Daar waar verzoeker opwerpt dat hij niet zou hebben verklaard dat zijn broers en zussen werkzaam zijn, stelt de Raad vast dat deze bewering geen steun vindt in het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoeker verklaarde dat zijn (half)broers werkzaam zijn in de bouwsector en bij McDonald's, dat hij over een derde broer niets weet, en dat zijn zussen respectievelijk in een winkel werken en *“iets met computers doet”* (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ d.d. 16 februari 2026, p. 9, vraag 18). In zoverre verzoeker betoogt dat hij niet eerder in de mogelijkheid zou geweest zijn om vast te stellen dat zijn verklaringen verkeerd genoteerd werden omdat de notities van het persoonlijk onderhoud hem niet voorafgaand aan het treffen van de bestreden beslissing werden overgemaakt, stelt de Raad vast dat dit

betoog niet dienstig is. De desbetreffende verklaringen werden immers niet afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, maar bij de DVZ. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekers verklaringen aan hem werden voorgelezen en dat hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle opgetekende verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Daarenboven bevestigde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat het gehoor bij de DVZ goed verlopen is en dat al de door hem verstrekte persoonsgegevens juist zijn (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 6 maart 2026 (hierna: NPO), p. 3).

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker het motief dat hij geen enkele inspanning heeft geleverd om zich te informeren over de verdere evolutie van de problemen die aan de basis liggen van zijn verzoek volledig onverlet laat. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige en aanhoudende inspanningen levert om zich hierover te informeren, teneinde zijn lot bij een eventuele terugkeer te kunnen inschatten, en de beoordelaars van zijn verzoek om bescherming toe te laten dat te doen met kennis van zaken. Dat verzoeker naliet dit te doen, getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgelaten problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde asielmotieven.

De Raad onderstreept tot slot dat zelfs indien enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers voorgelaten problemen in Suriname, dient te worden vastgesteld dat verzoeker geenszins aantoont dat hij geen bescherming en/of hulp zou hebben (kunnen) bekomen van de in Suriname aanwezige beschermingsmogelijkheden.

In dit verband herinnert de Raad eraan dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang heeft tot een dergelijke bescherming. De Raad benadrukt hierbij dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient geen bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

“In casu wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld: “ Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Surinaamse politie haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenen- en/of familieruzies, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. U verklaarde dat u steeds naar de politie ging als er zich een probleem voordeed, doch u kan dit niet aantonen met documenten. Het loutere gegeven dat u uw vraag om hulp en/of bescherming niet kan aantonen met documenten, daar waar u gedurende acht jaar lang van elk probleem aangifte gedaan zou hebben, houdt geen steek en doet op ernstige wijze afbreuk aan uw stelling beroep te hebben gedaan op de Surinaamse autoriteiten (CGVS, p. 9 en 10). U klaagde het slechte functioneren van de politie niet aan. U zette geen andere stappen om uw problemen aan te kaarten en kaartte de corruptie binnen de politie nergens aan (CGVS, p. 9 en 10). Uit de informatie blijkt nochtans dat in het geval de Surinaamse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen, zoals ontslag.”

De door de commissaris-generaal gedane beoordeling vindt steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier en is pertinent en draagkrachtig. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop vermelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de verwerende partij hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Immers, daargelaten de vaststelling dat de door verzoeker aangehaalde informatie dateert van 2022 en dus van minder recente datum is dan de landeninformatie vervat in het administratief dossier, stelt de Raad vast dat het krantenartikel waarnaar verzoeker verwijst betrekking heeft op de georganiseerde misdaad in Suriname. Nergens uit

verzoekers verklaringen kan evenwel blijken dat hij problemen zou hebben (gekend) met criminele groeperingen in zijn land van herkomst. Uit het door verzoeker bijgebrachte rapport van het U.S. Department of State kan bovendien niet worden afgeleid dat corruptie bij de politie een aanzienlijk probleem is. Integendeel, uit dit rapport (p. 2) blijkt juist dat straffeloosheid binnen het politiekorps geen wijdverspreid probleem vormt en dat er mechanismen bestaan om klachten tegen politieagenten te onderzoeken, waarbij tuchtrechtelijke en strafrechtelijke sancties kunnen worden opgelegd, gaande van berispingen tot ontslag en zelfs gevangenisstraffen. Voorts blijkt uit hetzelfde rapport dat, hoewel er meldingen zijn van corruptie binnen verschillende overheidssectoren, deze praktijken strafbaar zijn gesteld en effectief worden onderzocht door het parket en strafrechtelijk worden vervolgd. Er wordt tevens gemeld dat er gerechtelijke procedures zijn opgestart tegen verschillende hooggeplaatste functionarissen. Daarnaast blijkt dat de Surinaamse overheid haar capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen heeft versterkt en dat een samenwerking tussen verschillende overheidsinstanties werd opgezet met het oog op een efficiëntere aanpak van dergelijke feiten (p. 10-11).

Verzoeker toont met zijn algemene verwijzingen naar georganiseerde misdaad en corruptie binnen de politie geenszins aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk zou zijn, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich tot de Surinaamse autoriteiten wendt om bescherming te verkrijgen. Zijn betoog is dan ook niet van aard om de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde videobeelden aangaande het incident dat op 24 november 2024 plaatsvond, wijst de Raad erop dat dergelijk beeldmateriaal geen enkele bewijswaarde heeft daar deze om het even waar, wanneer en door wie in scène gezet kunnen zijn. Bovendien gaat verzoeker met zijn betoog volledig voorbij aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij naar aanleiding van de door hem aangehaalde feiten geen klacht heeft ingediend bij de Belgische politie, wat de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen met zijn nicht ondergraaft. Ten overvloede stelt de Raad vast dat niet kan worden ingezien hoe de door verzoeker aangehaalde problemen met zijn nicht, die uit jaloezie mensen op verzoeker zou afsturen teneinde hem te belagen, zelfs indien zij geloofwaardig zouden worden geacht, verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève dan wel onder de definitie van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming ressorteren.

Het attest van melding van pesterijen dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt, is evenmin van aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen. Uit dit document blijkt enkel dat verzoeker op 31 juli 2025 melding maakte van het feit dat er op Snapchat "*slechte dingen*" over hem werden gepost. Nog daargelaten de vaststelling dat dit attest in wezen louter de eenzijdige verklaringen van verzoeker weergeeft en geen enkele vaststelling bevat door een objectieve derde, kan hieruit niet worden afgeleid door wie deze berichten werden geplaatst, noch dat deze melding verband houdt met de door verzoeker aangehaalde problemen met zijn nicht in Amsterdam dan wel met zijn beweerde problemen in Suriname. Dit stuk bevat derhalve geen concrete aanwijzingen omtrent de identiteit van de betrokken personen, noch omtrent de omstandigheden waarin verzoeker zou zijn gevisieerd, en is dan ook niet van aard om zijn nood aan internationale bescherming te staven.

Verzoeker voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure voorgelegde stavingsstukken, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die genoegzaam en afdoende worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

5.3.4. De Raad concludeert dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te verklaren of te weerleggen. Hij brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier. Deze motieven blijven dan ook, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden ontkracht, onverminderd gehandhaafd.

5.3.5. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaanspraak. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan.

5.3.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Verzoeker brengt evenwel geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.5. Wat betreft de aangevoerde schending van 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbesluit of verwijderingsmaatregel, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

5.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.8. Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,

R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

K. ALLYNS